

ПОСТАНОВА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

м. Вінниця

30 серпня 2017 р.

справа № 802/1286/17-а

Вінницький окружний адміністративний суд у складі:

головуючого судді: Дончика В.В.,

за участю:

секретаря судового засідання: Медвідь І.О.,

представника позивача: Максимчука А.І.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні адміністративну справу за позовом Приватного акціонерного товариства "Вінницяпобутхім" до Офісу великих платників податків Державної фіскальної служби України про визнання протиправним та скасування податкового повідомлення-рішення

В С Т А Н О В И В :

31 липня 2017 року Приватне акціонерне товариство «Вінницяпобутхім» (надалі - позивач, ПрАТ «Вінницяпобутхім») звернулось в суд з адміністративним позовом до Офісу великих платників податків Державної фіскальної служби України (надалі - відповідач) про визнання протиправним та скасування податкового повідомлення-рішення.

Зазначали, що відповідачем була проведена документальна позапланова невідзна перевірка з питань несвоєчасного включення до звіту про контрольовані операції інформації по операціях, здійснених з нерезидентами "VION IMPEX SRL" (Республіка Молдова), ТОВ "Шериф" (Республіка Молдова), Firmenich SA (Швейцарська Конфедерація), "TIKERO TREIDING LTD" (Республіка Кіпр) за звітний період - 2015 рік, за результатами якої 13.05.2017 року складено акт №1002/28-10-14-03/30684913 (надалі - акт перевірки). На підставі зазначеного акту відповідачем винесено податкове повідомлення - рішення №0003471404 від 24.05.2017 р. про застосування до позивача штрафних санкцій у розмірі 365 400,00 грн., за порушення п.п.39.4.2 п.39.4 ст. 39 Податкового кодексу України.

Позивач, не погоджуючись із висновками акту перевірки, оскаржив їх до податкового органу, однак відповідач залишив ці заперечення без задоволення, а рішення - без змін

В свою чергу, позивач, не погоджуючись із винесеними податковими повідомленням - рішенням, звернувся до суду з їх оскарженням та просив суд їх скасувати.

У судовому засіданні представник позивача свої позовні вимоги підтримав та просив їх задовольнити, посилаючись на обставини, викладені у позовній заяві.

В судові засідання представники відповідача не з'явились, з невідомих суду причин, про час, місце та дату судового розгляду справи повідомлені належним чином, про що свідчить повідомлення про вручення поштового відправлення. 30.08.2017 року до суду надійшли письмові заперечення на адміністративний позов, в яких відповідач просив в задоволенні позову відмовити.

Вирішуючи спір по суті, суд зазначає, що відносини, які виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема, вичерпний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки, компетенцію контролюючих органів, повноваження і обов'язки їх посадових осіб під час здійснення податкового контролю, а також відповідальність за порушення податкового законодавства регулюється Податковим кодексом України (далі - ПК України).

Відповідно до п.п.39.2.1.1 п.п. 39.2.1 п. 39.2 ст. 39 ПК України контрольованими операціями є господарські операції платника податків, що можуть впливати на об'єкт оподаткування податком на прибуток підприємств платника податків, а саме:

а) господарські операції, що здійснюються з пов'язаними особами - нерезидентами, в тому числі у випадках, визначених підпунктом 39.2.1.5 цього підпункту;

б) зовнішньоекономічні господарські операції з продажу та/або придбання товарів та/або послуг через комісіонерів-нерезидентів;

в) господарські операції, що здійснюються з нерезидентами, зареєстрованими у державах (на територіях), включених до переліку держав (територій), затвердженого Кабінетом Міністрів України відповідно до підпункту 39.2.1.2 цього підпункту, або які є резидентами цих держав;

г) господарські операції, що здійснюються з нерезидентами, які не сплачують податок на прибуток (корпоративний податок), у тому числі з доходів, отриманих за межами держави реєстрації таких нерезидентів, та/або не є податковими резидентами держави, в якій вони зареєстровані як юридичні особи. Перелік організаційно-правових форм таких нерезидентів в розрізі держав (територій) затверджується Кабінетом Міністрів України.

За приписами пп. 39.4.2 п.39.4 ст.39 ПК України передбачено, що платники податків, які у звітному році здійснювали контрольовані операції, зобов'язані подавати звіт про контрольовані операції центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, до 1 жовтня року, що настає за звітним, засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог закону щодо електронного документообігу та електронного цифрового підпису.

Наказом Міністерства фінансів України від 18.01.2016 року № 8 затверджена Форма звіту про контрольовані операції та порядок його складання.

Пунктом 2 Порядку складання Звіту про контрольовані операції визначено, що у разі якщо платником податку виявлено, що у раніше поданому Звіті інформація надана не в повному обсязі, містить помилки або недоліки, такий платник податків має право подати:

новий Звіт (Звіт з позначкою «звітний новий») до граничного строку подання Звіту за такий самий звітний період;

уточнюючий Звіт (Звіт з позначкою «уточнюючий») після граничного строку подання Звіту за такий самий звітний період.

Новий та уточнюючий звіти повинні містити повну інформацію про контрольовані операції за звітний рік, як передбачено при складанні основного Звіту (Звіту з позначкою «звітний»).

Пункт 50.1 ст. 50 ПК України також визначає, що у разі, якщо у майбутніх податкових періодах (з урахуванням строків давності, визначених ст. 102 Кодексу) платник податків самостійно (у тому числі за результатами електронної перевірки) виявляє помилки, що містяться у раніше поданій ним податковій декларації (крім обмежень, визначених цією статтею), він зобов'язаний надіслати уточнюючий розрахунок до такої податкової декларації за формою чинного на час подання уточнюючого розрахунку.

Судом встановлено, що позивач 06.06.2016 року за № 9276831126 подав уточнений звіт про контрольовані операції за 2015 рік, в якому відображено операції з нерезидентами "VION IMPEX IRL" (Республіка Молдова) на загальну суму 13249776,0 грн., "TIKERO TREDING LTD" Республіка Кіпр на загальну суму 45785230,0 грн. та з "Firmenich SA" (Швейцарська Конфедерація) на загальну суму 7496648.0 грн. В подальшому, 21.03.2017 року позивач подав уточнений звіт про контрольовані операції за 2015 рік, в якому додатково задекларував операції з нерезидентом ТОВ "Шериф" (Республіка Молдова) на загальну суму 6 387 196,0 грн. Зазначені обставини також відображені у акті перевірки та не спростовуються сторонами по справі.

Як вбачається із акту перевірки, відповідач констатував порушення позивачем вимог п.п. 39.4.2 п.39,4 ст.39 Податкового Кодексу України від 02.12.2010р. №2755-VI (в редакції, що діяла до 01.01.2016) в частині несвоєчасного декларування контрольованих операцій в поданих звітах за 2015 рік з нерезидентами «VION IMPEX SRL» (Республіка Молдова), Firmenich SA (Швейцарська Конфедерація) та «TIKERO TREIDING LTD» (Республіка Кіпр) на 33 календарних дні; з нерезидентом ТОВ «Шериф» (Республіка Молдова) на 321 календарних дні.

Зазначені факти знайшли своє підтвердження матеріалами справи та не заперечувалися представником позивача у судовому засіданні.

Разом з тим, податковий орган, керуючись п. 120.4 ст. 120 Кодексу (в редакції станом на 01.01.2017 року) за несвоєчасне включення до Звіту про контрольовані операції інформації про всі здійснені контрольовані операції протягом звітного періоду, застосував до позивача штраф у розмірі одного розміру прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, за кожний календарний день несвоєчасного декларування контрольованих операцій в поданому звіті про контрольовані операції (у разі подання уточнюючого звіту), але не більше 300 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, що становить 365400,00 грн.

З таким рішенням податкового органу позивач не погоджується, так як вважає, що відповідач у даному випадку застосував норму закону, яка не має зворотної дії у часі та не може бути застосована до правовідносин, які виникли у 2015 році.

Суд, надаючи правову оцінку даним спірним правовідносинам, зокрема виходив з наступного.

Так, Законом України від 21.12.2016 №1797 «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо покращення інвестиційного клімату в Україні» (далі - Закон №1797), який набрав чинності з 01.01.2017, крім окремих норм, внесено зміни, зокрема, до статті 120 Податкового кодексу України стосовно відповідальності платників податків за неподання або несвоєчасне подання податкової звітності або невиконання вимог щодо внесення змін до податкової звітності. Зокрема, статтю 120 Податкового кодексу України доповнено новим пунктом 120.4, яким з 01.01.2017 встановлено окрему відповідальність платників податків за несвоєчасне подання платником податків звіту про контрольовані операції (далі - Звіт) та/або документації з трансфертного ціноутворення (далі-Документація) або несвоєчасне декларування контрольованих операцій у поданому звіті відповідно до вимог п.39.4 ст.39 ПКУ.

Разом з тим, відповідно до ст.58 Конституції України закони та інші нормативно-правові акти не мають зворотної дії в часі, крім випадків, коли вони пом'якшують або скасовують відповідальність особи.

Також, Конституційний Суд України у своєму Рішенні від 09.02.1999 № 1/99-рп зокрема зазначив, що дію нормативно-правового акта в часі треба розуміти так, що вона починається з моменту набрання цим актом чинності і припиняється з втратою ним чинності, тобто до події, факту застосовується той закон або інший нормативно-правовий акт, під час дії якого вони настали або мали місце.

Конституція України, закріпивши частиною першою статті 58 положення щодо неприпустимості зворотної дії в часі законів та інших нормативно-правових актів, водночас передбачає їх зворотню дію в часі у випадках, лише коли вони пом'якшують або скасовують юридичну відповідальність особи, що є загально визнаним принципом права.

Так, до 01.01.2017 р. відповідальність за несвоєчасне подання звіту або не включення до такого звіту інформації про всі здійснені протягом звітного періоду контрольовані операції відповідно до вимог пункту 39.4 статті 39 цього Кодексу визначалась п. 120.3 ст. 120 ПКУ, а з 01.01.2017 року, із набранням чинності Законом №1797, відповідальність за такі порушення визначається відповідно до п. 120.4 ст.120 ПК.

Разом з тим, як вбачається із матеріалів справи, період, який підлягав перевірці, обмежений 2015 роком, коли діяли норми п.120.3 ст.120 ПК України.

Також, у своєму листі від 10.02.2017 року № 3282/7/99-99-14-01-02-17 «Про застосування штрафних санкцій за порушення вимог п.39.4 ст.39 Податкового Кодексу України» Державна фіскальна служба України зокрема зазначає, що Законом № 1719 ст.120 Кодексу доповнено новим п.120.4, яким встановлено окрему відповідальність платників податків за несвоєчасне подання платником звіту про контрольовані операції та/або несвоєчасне декларування контрольованих операцій у поданому звіті . Зокрема, податковий орган зазначає, що штрафні санкції, визначені п.120.4 ст.120 Кодексу, розраховуються за кожний календарний день, починаючи з 01.01.2017 року.

Таким чином, з огляду на вищевикладене, суд констатує безпідставність застосування норм законодавства, які набрали чинності з 01.01.2017 року до правовідносин, які виникли в 2015 році, а тому приходиться до висновку про протиправність оскаржуваного податкового повідомлення-рішення, та як наслідок - про його скасування. Згідно ч.2 ст.19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

В силу ч. 2 ст. 124 Конституції України юрисдикція судів поширюється на всі правовідносини, що виникають у державі.

Відповідно до положень, закріплених ст. 11 КАС України, розгляд і вирішення справ в адміністративних судах здійснюються на засадах змагальності сторін та свободи в наданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості.

Частиною 1 ст. 9 КАС України встановлено, що суд при вирішенні справи керується принципом законності, відповідно до якого органи державної влади, органи місцевого самоврядування, їхні посадові і службові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Відповідно до ст. ст. 11, 71 КАС України, кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, а суд згідно ст. 86 цього Кодексу, оцінює докази, які є у справі, за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на їх безпосередньому, всебічному, повному та об'єктивному дослідженні.

Враховуючи вищевикладені понесені позивачем судові витрати по сплаті судового збору при зверненні до суду згідно зі ст. 94 КАС України підлягають стягненню з Державного бюджету на користь позивача.

Керуючись ст.ст. 70, 71, 79, 86, 94, 128, 158, 162, 163, 167, 255, 257 КАС України, суд -

п о с т а н о в и в :

Адміністративний позов задовольнити частково. Визнати протиправним та скасувати податкове повідомлення-рішення Офісу великих платників податку Державної фіскальної служби України № 0003471404 від 24.05.2017 року в частині застосування штрафних (фінансових) санкцій в сумі 269 178 (двісті шістьдесят дев'ять тисяч сто сімдесят вісім) гривень. В іншій частині позову відмовити.

Стягнути на користь Приватного акціонерного товариства "Вінницяпобутхім" (вул. Академіка Янгеля, 4, м. Вінниця, код ЄДРПОУ 30684913) понесені судові витрати зі сплати судового збору в сумі 4056 (чотири тисячі п'ятдесят шість) гривень за рахунок бюджетних асигнувань Офісу великих платників податків Державної фіскальної служби України.

Постанова набирає законної сили в порядку, визначеному ст. 254 КАС України.

Відповідно до ст. 186 КАС України апеляційна скарга на постанову суду першої інстанції подається протягом десяти днів з дня її проголошення. У разі застосування судом частини третьої статті 160 цього Кодексу, а також прийняття постанови у письмовому провадженні апеляційна скарга подається протягом десяти днів з дня отримання копії постанови. Якщо суб'єкта владних повноважень у випадках та порядку, передбачених частиною четвертою статті 167 цього Кодексу, було повідомлено про можливість отримання копії постанови суду безпосередньо в суді, то десятиденний строк на апеляційне оскарження постанови суду обчислюється з наступного дня після закінчення п'ятиденного строку з моменту отримання суб'єктом владних повноважень повідомлення про можливість отримання копії постанови суду.

Суддя

Дончик Віталій Володимирович